

OUD – DUIVENDRECHTSE SAECKEN

NUMMER 2, JAARGANG 3, JUNI 2006

Als stenen gaan spreken...

Uitgave onder auspiciën van de Stichting Oud - Duivendrecht

De minimumbijdrage in de drukkosten van dit blad bedraagt € 1,50

Bij de foto's op het voorblad:

De jonge dame op de foto is Maria A.(Mies) Van Dijk de dochter van oud-wethouder S.Van Dijk. Zij legt op 6 nov.1953 de eerste steen van de woningen aan de Begoniastraat.

Het krullenbolletje is de 4-jarige Albert Vrolijk, die de eerste steen legt van het woonhuis van zijn opa op 16 oktober 1950 aan de Rijksstraatweg, nu nummer 140

INHOUDSOPGAVE

Jaargang 3, nummer 2, juni 2006

ALS STENEN GAAN SPREKEN.....

Voorblad	1
Inhoudsopgave	3
De oudste eerste steen in een woonhuis	4
Voorwoord	5
De Pauwbrug en een “overval”	6 - 8
2 Jannen	9 - 12
Dierenmanieren	13
Het Trappenhuis	14 – 15
Hortensiastraat 6	16 - 18
Michaëlplein 7	19 - 20
Een kroon er op	21
Goed Genoegen en de familie Vrolijk	22 - 25
Mies van Dijk legt de eerste steen	26 – 28
De Wadden in Duivendrecht	29 – 33
De Waaier	34 - 35
(Wetensw)aardigheden	36
Bibliotheek en gastexpositie	37
Bronnen	38
Redactiegegevens	39

Dit is de oudste steen in een woonhuis in Duivendrecht aangetroffen.

Deze steen bevindt zich in een huis aan de Rijksstraatweg 49

op de hoek van de Burgemeester van Damstraat.

Wie Martine is en waarom juist zij de eerste steen mocht leggen is onbekend.

VOORWOORD

Onze beide kerken, de drie scholen, de sportcentra, de veelal verdwenen boerderijen, de tuincomplexen rondom Duivendrecht, het bejaardenhuis in het centrum, de apotheek, het jeugdhuis, het restaurant en het café, de snackbar en winkels op het Dorpsplein, het paedologische instituut enzovoort, enzovoort dragen allemaal namen.

Meestal staat die naam duidelijk op het gebouw, zoals bij verzorgingshuis: 't Reijgersbosch of op een zaak, zoals de snackbar: Jan & Jan of op de scholen, bijvoorbeeld De Regenboog. En op sportcomplexen zoals De Hoop en Borchland/Amstelborgh.

Soms bestaat de naam wel, maar wordt die niet vermeld, zoals de boerderij aan de Rijksstraatweg 125: Groot-Giessenhof, of het appartementcomplex Waddenland 25-36 met de naam Terschelling. De flatgebouwen van verenigingen van eigenaren op het Waddenland dragen de namen van de zes Waddeneilanden, maar dat is op de gebouwen zelf niet te zien.

Aan het Zonnehofplantsoen liggen flats met de buitenaardse namen: Mercurius, Neptunus, Jupiter en Saturnus en parkeergarages met de namen Uranus en Venus.

In Duivendrecht zijn ook particuliere woonhuizen met een bijzondere naam.

U loopt, fietst of rijdt of er vaak langs.

Er zijn ook woonhuizen waar een gedenksteen in de gevel is aan gebracht. Die zijn vaak minder goed te zien.

Aan deze huizen **waar geschreven staat** besteden wij aandacht in dit nummer van Oud-Duivendrechtse Saecken. Is er een link tussen het woonhuis "De Wadden" en het Waddenland? Verkopen ze in huize de 2 Jannen snacks? Zijn de trappen in het "Trappenhuis" extra breed?

Wie is toch dat meisje dat de eerste steen legde van de huizen aan de Begoniastraat? En wat herinnert een jongetje van 4 jaar zich nog van het leggen van zijn eerste steen? Wat is er bekend van de eerste stenen in de Begoniastraat 7 en de Hortensiastraat 6 en waarom veranderden die straten van naam?

Als stenen gaan spreken komen interessante en onverwachte verhalen los. Het ene verhaal vult het andere aan. Huizen werden een thuis en soms moesten mensen hun vertrouwde huis uit voor de oprukkende verstedelijking.

Omdat oude negatieven opdoken - en voor ons blad op schijf gezet zijn - kunnen wij nu foto's laten zien van een "overval" op het postkantoor aan de Rijksstraatweg, gevestigd in een voormalige sorteerderij voor wasgoed. En een paar tot nu toe onbekende foto's van het Clarissenklooster, waarop duidelijk te zien is hoe het beeld van de aartsengel Michaël geplaatst is.

Op een object na, is het gelukt om de stenen te laten spreken. Sommige verhalen zijn door de redactie opgetekend. Ander verhalen zijn door de huidige of vroegere eigenaren zelf geschreven.

Chris Bergher is er met de camera op uit gegaan om de gevels en de stenen voor dit nummer van ODS te fotograferen. Zo is er weer een deel van de living history van Duivendrecht vastgelegd voor het nageslacht.

Het valt op dat de jongeren die in de bibliotheek komen, om te internetten of om dvd's en boeken te lenen, vaak bladeren in De Waaier - een panelenrek - met stukken uit de geschiedenis van ons dorp, zoals die voor Duivendrecht in verhalen en foto's bewaard gebleven is. De redactie is blij met deze gift van het Gemeentelijk Historisch Museum. Met liefde en zorg is de posterwagen hersteld en geschilderd en...ziet er weer als nieuw uit.

Mevrouw Lien Schelling en de heer Ferd van Schaik zijn weer terug op hun Duivendrechtse honk.

Daar zijn wij allemaal heel blij om. Welkom terug in ons dorp!

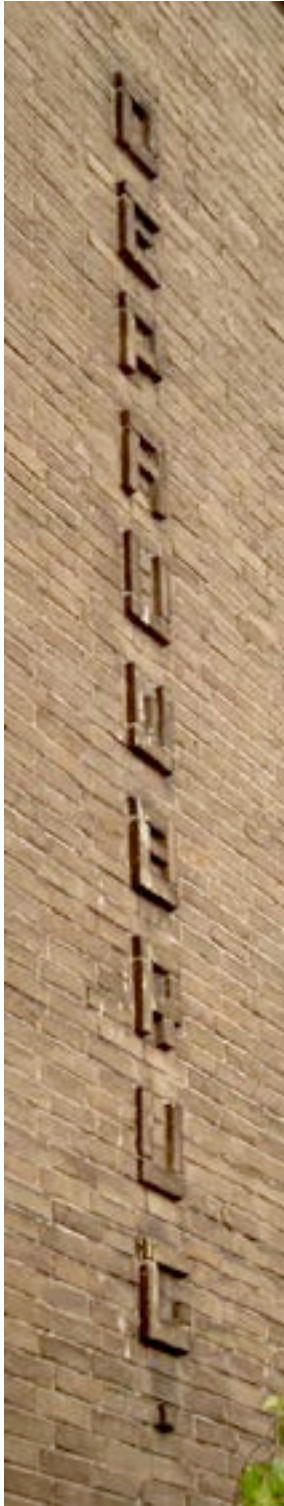
Zij hebben een heel nare periode achter zich en met hulp van mede-Duivendrechtters maken zij er het beste van.

Wij wensen u veel plezier bij het lezen van de verhalen over de huizen met een bijzondere naam of een plaquette en de verhalen van en over mensen die daar (nog) wonen en/of gewoond hebben.

Wij zijn al weer druk bezig met het de volgende "Saeck", nummer 3 van de derde jaargang, die in oktober verschijnt.

De redactie

DE PAUWBRUG

De huizen aan de Rijksstraatweg 42 t/m 50 werden gebouwd in 1935 en gekocht in september 1965 door de huidige eigenaar W. Van Eekeren van de heer T. Brugman uit Amersfoort.

De heer Brugman was eigenaar van een wasserij en haalde de vuile was op bij klanten in Amsterdam en bracht deze vuile was naar Kortenhoef. Daar werd het gewassen. De schone was werd naar de garage naast Rijksstraatweg 50 te Duivendrecht gebracht, waar het gesorteerd werd. Vervolgens werd de schone was teruggebracht naar de klanten in Amsterdam.

Het bedrijf heette: “De Pauw”, de eigenaar heette Brugman.

Tijdens de bouw liet de heer Brugman de letters “De Pauwbrug” in de zijgevel aanbrengen.

De familie Brugman woonde vanaf 1935 op nummer 42.

Dit verhaal is opgetekend door de heer W. Van Eekeren (geb. 1919).

Het schildersbedrijf van de familie van Eekeren bestaat al vanaf 1870. De firma is een begrip in Diemen en Duivendrecht.

Consternatie rond de “overval” op het postkantoor aan de Rijksweg bij nummer 50

Deze negatieven zijn afkomstig van het Amstelveens Weekblad.
Door het Gemeentelijk Historisch Museum Ouder-Amstel.
in bruikleen gegeven aan de Stichting Oud-Duivendrecht

Wolfgang Urban uit Almere zette deze en andere oude negatieven uit het archief
van het Amstelveens Weekblad voor Oud-Duivendrechtse Saecken op schijf.

EEN “OVERVAL” OP HET POSTKANTOORTJE

In de jaren zestig was het Duivendrechtse postkantoorje onder beheer van mevrouw Eijk, de moeder van de huidige bisschop van Groningen. Gewoon in een woonhuis in de buurt van Lotgenoten. Later verhuisde het postkantoor naar de ruimte waar voorheen het wasgoed van de wasserij gesorteerd werd.

Postkantoorje bij Rijksstraatweg 50

In die tijd was er bij de balie geen glaswand tussen de klant en de beheerder van het postkantoor. Op initiatief van de gemeente was de beheerder, de heer v.d.Brink, daar geplaatst. Hij was een omvangrijk heer van middelmatige grootte Met een bril.

Wanneer een klant zich meldde aan de balie duurde het meestal een poos voor postbeampte v.d.Brink te voorschijn kwam uit het achterste deel van de ruimte. Hij was wat tobberig en mopperde over het weer, de jeugd van tegenwoordig en wat er verder zoal niet deugde aan de moderne maatschappij.

Het duurde even voor je kon vertellen waar ik voor kwam: postzegeltjes, een geldstorting of geldopname. Het had wel een dorpsse charme, maar met het breedsprakerige en inefficiënte gedoe was niet iedereen altijd in zijn sas.

Intussen rukte het reële gevaar op van een overval door al of niet gewapend tuig uit de grote stad Amsterdam. In kranten, op radio en op de teevee kwamen voldoende onheilsberichten.

Tot op een kwade dag in september 1966 ook het Duivendrechts postkantoor aan de beurt was. Een hele consternatie.....

Een paar dagen later moest ik naar het weer opengestelde postkantoor, zo vertelt Jo Blom.

In het gesprekje, voorafgaande aan datgene waar ik eigenlijk voor kwam, vroeg ik naar de toestand. Meneer zou wel geschrokken zijn..... Hij ging er op zijn gemak voor staan, halfhangend over de balie, en ik bereidde mij voor op een langdurige monoloog. Trots vertelde hij mij, dat er helemaal geen overval was geweest. Hij had slechts de nieuwe rode alarmknop uitgeprobeerd. Ze hadden dat ding geplaatst en hem uitgelegd, dat als er een overval was, hij via die knop politiehulp zou krijgen en wel onmiddellijk.

Dat was een experimentje waard. Er was geen overvaller aan te pas gekomen!

In winkels en op straat werd er nog vaak gegniffeld om dit verhaal.

Zijn langste tijd was hij hier geweest, het beheer van het postagentschap kwam terecht bij sigaren- en speelgoedwinkel Kik verderop aan de Rijksstraatweg 18, richting café Brugzicht.

DE 2 JANNEN Rijksstraatweg 103 zónder naam en mét naam

Janny Beukeboom werd geboren aan de Diemerlaan

Later woonde het gezin Beukeboom in het meest linkse (hele) huis: Rijksweg 301
Het bedrijf rechts op de foto draagt de naam "Ideal".
Dit hele rijtje woningen en de huizen in de omgeving moesten aan het eind van de
zestiger/begin zeventiger jaren wijken voor de aanleg van de metro en het spoor.

HUIZE DE 2.JANNEN

Wij staan voor het huis aan de Rijksstraatweg 103 en Janny Beukeboom, geboren en getogen Duivendrechtse, vertelt:

Het ontwerp voor het opschrift boven de woning en het ontwerp voor het nummer is van de smederij van Kees Bieshaar. Het materiaal is gegalvaniseerd en verguld. De naam HUIZE DE TWEE JANNEN is in 1976 boven de deur gekomen.

Sinds 1 december 1970 woont Janny Beukeboom met haar ouders in dit huis nadat zij voor de aanleg van de metro weg moesten uit hun mooie woning aan de Rijksstraatweg 301.

Janny is geboren in het huis Diemerlaan 8 en de Rijksstraatweg 301 was daar niet ver vandaan. Het buurtje waar ook café Spruyt was en de huizen van Ali Smit en de familie Toebes.

“Het was een heel gedoe met het schrijven van de adreswijzigingen. Je moest zo precies zijn. Wij verruilden Rijksstraatweg 301 voor 103.”

De woning van de familie Beukeboom aan de Rijksstraatweg 103 maakt onderdeel uit van een rij van dezelfde eengezinswoningen, die rond 1934 gebouwd zijn. Aanvankelijk werden de woningen verhuurd. Nu zijn de huizen, op een woning na, particulier eigendom van de bewoners zelf.

Omdat tijdens een veiling bij Frascati aan de Nes in Amsterdam de prijs van de zeer geliefde woning in Duivendrecht zo opgejaagd is, gaat de woning in eerste instantie aan de neus van de Beukebooms voorbij. De koper verkoopt het huis naderhand toch aan de familie, maar nu is de prijs beduidend - wel 8000 duizend gulden – lager.

Janny en haar ouders wonen in het huis en Jan Paashuis, de partner van Janny, voegt zich bij hen. Tot de ouders Beukeboom overlijden wonen zij er met zijn vieren.

Op nummer 101 komen Lien en Bertus Schelling te wonen. De burens praten vaak met elkaar over een originele naam boven de entree. Lien en Bertus denken aan Liberty, een samenvoeging van hun twee voornamen. Het plannetje is nooit tot uitvoering gebracht. De huidige bewoners van nummer 101 hebben naast de bel een zwart bord met witte tekst: honderd en een.

Janny en Jan: echt twee Jannen én dat kwam er boven de deur.

Jan Paashuis overleed in 1981. Hij was het die het idee voor de naam aandroeg.

Het huis heeft weliswaar twee Jannen op de gevel staan, maar voor een snack moet je toch echt op het Dorpsplein zijn bij Jan & Jan.

Janny Beukeboom en Jan Paashuis

DIERENMANIEREN

Terloops maakte de redactie bekend dat zij bezig was met huizen met een naam of een opschrift. En dat zij aandacht wilde geven aan huizen met een plaquette in de gevel en... prompt werden wij opmerkzaam gemaakt op twee woningen aan de Rijksstraatweg met een dier aan de gevel.

Op nummer 25 troffen wij deze steen in het portiek aan:

Nieuwsgierig naar de geschiedenis van deze steen gingen wij op onderzoek uit.

Wij troffen mevrouw Eek - Leidekker thuis, de vervaardigster van dit kunstzinnige object. Blij verrast met de belangstelling deed zij haar verhaal.

Aan de VU volgde zij een cursus keramiek en op een gegeven moment kregen de cursisten een opdracht iets te maken met een dier. Het werd bij haar een eekhoorn en zij was zo trots op het resultaat dat zij haar naam eronder zette en nu eens niet eerst de naam van haar man, maar eerst haar eigen meisjesnaam.

Het echtpaar Eek woont met veel plezier in Duivendrecht. Van nummer 43 aan de Rijksstraatweg verhuisden zij naar de huidige woning op nummer 25, toen die te koop kwam. En waar zij nu al acht jaar wonen. Daarvoor woonden zij op een woonark in de buurt, daar waar nu het metrostation Overamstel voor de lijnen 50 en 51 is.

Bij de burens op nummer 27 hangt een gele leeuwenkop aan de gevel.

Geen naambordje aan de deur dus verwacht je, na een druk op de bel, dat iemand zich meldt met het woord "leeuw" in de achternaam. "Nee hoor", zo vertelde de dame die open deed. "Die leeuwenkop heeft niets met een naam of onze naam te maken. Gewoon gekocht tijdens een reis in Italië omdat wij de kop mooi vonden. En het leek ons leuk om de kop bij de voordeur tegen de gevel te hangen".

Zo zie je maar.....

Het Trappenhuis

Moeder Trap kwam nog voor de Tweede Wereldoorlog met haar vier zonen in Duivendrecht wonen. Twee van de jongens kregen bekendheid in Duivendrecht, werden zelfs een begrip.

Pieter Jelle Trap, 1919-1945, werd opgepakt voor het verstrekken van geld en papieren aan vrouwen en mannen die als dwangarbeiders in Duitsland werkten en is als represaille voor een aanslag in Amsterdam aan de Amsteldijk gefusilleerd. Zijn naam staat samen met de andere oorlogsslachtoffers uit Duivendrecht op het gedenkteken op de hoek van de Begoniastraat en Waddenland. Elk jaar vindt hier op 4 mei een herdenking plaats.

Een van de jongens Trap is geëmigreerd.

Ed Trap, de jongste van de vier jongens, trouwde met Ans v.d. Ploeg uit Amsterdam. Haar vader had daar diverse slagerijen.

Na eerst ingewoond te hebben, zoals zoveel jonge stellen in die tijd van woningnood, belandde het echtpaar Trap - van der Ploeg later op de bovenste verdieping van het hoekhuis Plataanstraat Populierstraat 35 / 36, nu bekend als het Trappenhuis.

De heer Vuurmans, die met zijn vrouw na hun huwelijk, eerst boven hun eigen zaak voor elektrische artikelen aan de Rijksstraatweg woonde, betrok de benedenverdieping.

Ans Trap zette in het begin van de jaren zestig in Duivendrecht haar eigen autorijles op.

Veel mensen in Duivendrecht namen “les bij Trap”. Aan huis vonden eind jaren zeventig de theorielessen plaats. Mevrouw Trap tekende met een krijtje een grafsteen op het schoolbord en daar schreef zij: Ik had voorrang! Zij waarschuwde haar leerlingen er vooral toch voor om er voor te zorgen dat een dergelijke tekst NOOIT boven hun eigen graf zou komen te staan.

Marian Tuinman – Koster, later zelf rijkschoolhoudster in Duivendrecht, is bij Trap opgeleid tot instructrice. Zij gaf zelf ook rijles bij Trap.

Ed Trap gaf zijn baan bij een scheepvaartmaatschappij er aan en ging zelf ook in de zaak aan het werk. Vooral de BMW was een geliefd automerk bij de familie.

Het echtpaar Trap kreeg drie kinderen Dick, Maartje en Bart.

Dick is ook nog een tijd rij-instructeur geweest en heeft tot 1997 in het benedenhuis gewoond.

Twintig jaar geleden lokte de Spaanse zon zo sterk dat Ans en Ed Trap die achterna gingen. Ans overleed vijf jaar geleden. Ed woont nog steeds in Spanje.

Het opschrift “Het Trappenhuis” hebben zij in de jaren tachtig in schoonschrift laten aanbrengen.

Met dank aan Cobi Pinkster voor de informatie.

Populierstraat

35/36

Verborgen achter het groen en daarom niet opvallend, prijkt deze naam rechts boven beide voordeuren; in van die mooie schoonschriftletters, schuin naar boven uitlopend; wel weer rijp voor een verfje. Toch wel een tikkeltje chique en exquis een dergelijk naam. Maar waar komt die vandaan?

Is het huis gebouwd rondom een overheersende trappenpartij?
Heeft het iets te maken met de familie Von Trapp uit The Sound of Music?

Het is eenvoudiger: De Duivendrechtse familie Trap gaf het huis deze naam.

Ze woonden er in 3 opvolgende generaties: moeder Trap, vervolgens Elis (Ed) met zijn vrouw Anna (Ans) en hun 3 kinderen en ten slotte Dick, 1 van de 2 zonen, die het huis in 1997 verliet.

Maar er hebben ook verschillende andere mensen gewoond; of boven of beneden. Zo heeft er op de bovenverdieping een galeriehoudster gezeten, wat nog te zien is aan de muren die alle voorzien zijn van rails om schilderijen op te hangen. En er gaan geruchten dat hier in de 2e Wereld Oorlog joodse weeskinderen zijn opgevangen. Zouden daar de nog bestaande loze tussenruimtes beneden en boven aan herinneren?

Het huis is bij de bouw in 1935 meteen gesplitst in 2 wooneenheden. Beneden is de parterreverdieping met tuin en schuur (= 10/21 deel van het totaal) en boven is de 1e en 2e verdieping, vliering en garage (=11/21 deel). Het huis is gebouwd in een stijl die in de 30-jaren zeer gebruikelijk was: erkers aan de voorkant, veel glas in lood, lange smalle ramen boven de ingang, kamers ensuite, waartussen de bekende schuifdeuren met glas in lood ramen (er is er nog een van over).

Wij, de huidige bewoners, vormen tesamen de Vereniging van Eigenaars van perceel Populierstraat 35/36; de Vereniging leidt een zeer slapend en karig bestaan, omdat wij geen vergaderingen nodig hebben om huizaken te regelen!

De bewoners:

Nr.35 : Stans Lorié, Paul van Poppel

Nr.36 : Nanda Vinkenborg, Paul van Geffen, Jente en Fenna.

Een foto uit de tijd van Jan en Ina te Beek

Hortensiastraat, later Clarissenhof, nummer 6

HET VERHAAL VAN ONS HUIS, CLARISSENHOF 6

Zoals op de steen rechts van de voordeur staat: In het oorlogsjaar 1942 werd de eerste steen gelegd op 12 augustus door Karel Johannes Lefeber.

Volgens een overbuurman, die vanaf het begin in de Kloosterstraat heeft gewoond, is aldus het verhaal:

In het begin van de oorlog, 1941 (?) werden de huizen op de Diemerkade ontruimd voor een verdedigingslinie. In de weilanden (en sloten) werden snel de huizen van de Kloosterstraat en Clarissenhof opgetrokken. (de naam verwijst naar een nonnenklooster in de orde van Clarissen, zie ook het bordje aan het einde van de Kloosterstraat, horende bij een historische route door Duivendrecht). Door schaarste aan hout werden alle vloeren van steen gemaakt, inclusief het dak. Door glasegbrek heeft de verdere afwerking enige tijd stil gelegen. Een Duitse officier had connecties in Antwerpen en heeft daar glas vandaan laten komen.

De huizen van het Clarissenhof 3, 5 en 7 (de plaats van een in 1942 haastig gedempte sloot) verzakten zo erg dat ze van elkaar af scheurden en in de tachtiger jaren zijn gesloopt en vervangen door nieuwe huizen. Op een van de identieke huisjes aan de overkant (Michaëlplein) staat ook een gedenksteen. Hierop staat: in het vierde oorlogsjaar 1942 werd na veel oponthoud de eerste steen gelegd door D.W. Meijer.

Arjen van Winkel. Duivendrecht, 2 mei 2006, via de e-mail.

Arjen en Sietske van Winkel zijn de huidige bewoners van Clarissenhof 6.

Uit Obdam komt het volgende relaas:

In 1962 zijn wij als gezin te Beek verhuisd naar de Hortensiastraat nummer 6.

In 1966 kwam Jan te Beek met zijn vrouw Ina daar op de bovenverdieping te wonen.

Zijn ouders woonden toen beneden.

In 1967 kreeg het gezin van Jan en Ina de beschikking over het hele huurhuis.

Vader en moeder te Beek verhuisden naar de Korenbloemstraat.

De huizen aan de overkant verzakten inderdaad enorm. Elke dag was er wel een timmerman aan het werk om er voor te zorgen dat de voordeuren nog wel open en dicht konden.

Zo herinnert Jan te Beek het zich nog. Uiteindelijk zijn die woningen gesloopt.

Wij hebben de Hortensiastraat nummer 6 gekocht in 1970. Daar hebben wij gewoond tot 1998.

In dat jaar zijn wij verhuisd naar Obdam en hebben het huis verkocht aan de familie Gooijer en Rebel. Zij werden toen de nieuwe eigenaren van het middelste huisje van een rijtje woninkjes, gebouwd in de Tweede Wereldoorlog.

Later werd naam Hortensiastraat veranderd in Clarissenhof.

In Duivendrecht bevinden straten met namen van bloemen, zich ten westen van de Rijksstraatweg, straten met namen van bomen ten oosten van die weg.

HET CLARISSENKLOOSTER IN DUIVENDRECHT

De panden aan de Keizers - en de Egelantiersgracht in Amsterdam werden te klein voor de zusters, maar in Duivendrecht vonden zij een stuk van ruim een hectare en kochten dat van de familie Vrolijk, die aan de Rijksstraatweg nummer 1 woonde, voor fl. 4.500,-

In 1926 werd de bouwaanvraag op het plan van architect G.J. Van Dijk na besprekingen en wijzigingen door de gemeente Ouder-Amstel goedgekeurd.

Op 5 februari 1927 wordt het eerste deel van het klooster in gebruik genomen. Het klooster was slechts bereikbaar langs een landelijke weg.

In 1962 wordt het Uitbreidingsplan aangenomen en dat maakt sloop van het klooster noodzakelijk. In 1967 moet het zandsputten voor de Zuid-Oostlob beginnen en de 35 zusters verhuizen op 30 oktober naar een klooster in Babberich bij Zevenaar.

Deze foto komt van een oud negatief, in bruikleen gegeven aan de SOD door het GHM, via het Amstelveens Weekblad. Voor de SOD heeft W. Urban de negatieven op schijf gezet.

In 1946 wordt boven de ingang van het klooster het beeld van de heilige Michaël geplaatst. Tijdens de oorlog hadden de Clarissen bijzondere bescherming genoten van deze heilige. In 1949 geeft de gemeente het plein voor het klooster de naam Michaëlplein.

Gelukkig kreeg het beeld van 1967 tot 15 februari 2005 een engelbewaarder in de persoon van de heer Wisse.

In november 2004 schonk de heer S.G. Wisse het beeld van de aartsengel Michaël, dat hij van de slopershamer had gered en in zijn tuin koesterde, aan de gemeente Ouder-Amstel met de wens dat Michaël zo dicht mogelijk bij de oorspronkelijke plaats van het klooster herplaatst zou worden.

Sinds 5 mei 2005, bij de viering van de 60-jarige bevrijding, is Michaël terug aan het eind van de Kloosterstraat en volgens zuster Josepha-Rath zal Michaël blijven waken over Duivendrecht en haar bewoners.

DE HISTORIE VAN DE GEVELSTEEN MICHAËLPLEIN 7

De steen is gelegd door Dick Meijer, de in 1942 jongste zoon van de familie Meijer. Henk Meijer had het huis voor eigen bewoning gebouwd. Hij had er ook zijn kantoor van Meijer's Metselbedrijf, het bedrijf waarmee hij behoorlijk wat gebouwd heeft in Duivendrecht. Onder andere de Kloosterstraat van nummer 25 tot en met het einde. Het Michaëlplein nummers 1 tot en met 7 en de Begoniastraat. Na zijn overlijden in 1955 hebben zijn zoons Henk en Louis het bedrijf overgenomen en onder hun leiding is de "rode flat" aan de Rijksstraatweg gebouwd. Ook het Waddenland is in 1967, door Louis Meijer in samenwerking met Van der Meijden gebouwd.

Dick Meijer is in de jaren 50 geëmigreerd naar Australië en daar is hij ook overleden.

Toen de gevelsteen op nummer 7 geplaatst werd heette het hier nog geen Michaëlplein maar Begoniastraat. Na het plaatsen van het beeld van de aartsengel Michaël boven de ingang van het klooster na de Tweede Wereldoorlog is de straatnaam veranderd in Michaëlplein.

A. Blom, bewoner van nummer 7

Netty Pieneman-de Jonge herinnert zich de familie Meijer als échte bouwers. Netty, die zelf in de Kloosterstraat woonde, speelde als kind "in de bouw" en zij weet dat iedereen Ootje (oftewel opoe) Meijer kende, de moeder van Henk en Loe.

DE KROON ER OP

De schoonouders van Bep van der Kroon, zo vertelt zij, kochten het pand aan de Rijksstraatweg 138 rond 1956. Zij kwamen van de overkant Rijksstraatweg 139 (voor de omnummering nummer 27) op de hoek van de Nieuwstraat, nu Tamarindestraat. De familie van der Kroon had daar een manufacturenzaak. Opa van der Kroon overleed in februari 1963 en na hun huwelijk in juli van dat jaar betrokken Bep Brouwer uit Diemen en haar echtgenoot Jan de bovenverdieping en Oma bleef in het benedenhuis wonen. Jan's tweelingbroer Dick emigreerde naar Nieuw-Zeeland. Broer Piet woonde aan de Molenkade. Annie en Roos hielden de manufacturenzaak annex woning tot deze afgebroken moest worden voor een weg.

Jan van der Kroon "ging de boer op" met woningtextiel.

Toen de vaste vloerbedekking in de mode kwam scheelde dat een hoop in het poetswerk. Vloerbedekking zuigen is nou eenmaal gemakkelijker dan zeil boenen. In de kelder van de woning op nummer 138 is heel wat vloerbedekking genaaid, vooral JABO, een bekend merk uit de jaren zestig. Iedereen hielp in de kelder mee om de stukken JABO aan elkaar te zetten, herinnert Roos zich nog heel goed. "Boven" werden de vitrages en de gordijnen genaaid.

Het gezin van Bep en Jan werd door de ooievaar bezocht: Hans (1964), Gerard (1965), Lia (1967) en Jan (1970). Toen Oma in 1969 bij Annie ging wonen in Mijdrecht (en later in het Theresia Rustoord) kreeg het gezin de beschikking over het hele huis.

Het huis staat er zolang Roos (nu 81 jaar) het zich kan herinneren.

Zij weet nog dat er op nummer 138 een familie de Graaf woonde, voordat schoenmaker Riemslog uit de Nieuwstraat er zijn intrek nam, met zijn gezin. Om je schoenen te brengen en halen moest je op het raam van de kelder tikken. Riemslog was een van de schoenmakers uit het dorp, naast schoenmaker Kok naast Brugzicht en schoenmaker Rijs in de woninkjes bij de Sint Urbanuskerk. Zijn dochter To van Haarlem - Riemslog is na de dood van haar vader, de schoenmaker, in de woning aan de Rijksstraatweg 138 blijven wonen tot ongeveer 1956.

Het balkon was oorspronkelijk van steen en toen dat 15 jaar geleden vervangen moest worden, was het een wens van Bep om een ijzeren hek mét een kroon te laten maken. Ben Handstede maakte het ontwerp voor de kroon en Jan Broodbakker heeft het hek vervaardigd. Toen de woning van Jan Broodbakker aan de Rijksstraatweg, tegenover van der Kroon, een paar jaar geleden gesloopt moest worden voor nieuwbouw, verhuisde zijn tuinhek naar de overkant. Daar past het met de fiere kroontjes prima bij het balkonhek.

Grote Jan van der Kroon overleed in februari 1995.

Bep hoopt dat het familiehuis in de toekomst voor een Van der Kroon behouden zal blijven.

Goed Genoegen. Rijksstraatweg 125. Familie Vrolijk. Afgebroken 1967

Boerderij "Oude Jan Vrolijk" Rijksstraatweg 1. Noordkant van de Berkenstraat foto: 1968

Tot 1935 bewoond door Jan Vrolijk, daarna door zijn neef Jan Vrolijk. Afgebroken.

Ik sta als een kleine krullenbol naast mijn opa klaar voor het officiële moment.
Troffel en speciekuip staan gereed. Het gaat echt gebeuren.....

Als jongste naamvolger op dat moment, Albert (Albertus Johannes Antonius) Vrolijk, werd ik door mijn opa (Albertus Johannes) uitgekozen om de eerste steen te leggen voor twee nieuwe woningen. De eerste woning voor mijn vrijgezelle peettante Nely en mijn opa, de tweede woning voor mijn oom Joop Vrolijk en tante Greet Overwater. Mijn oom Bertus Vrolijk en tante Annie van Wees gingen na de oplevering van beide woningen, op de boerderij Goed Genoegen, de familieboerderij sinds drie generaties, wonen. Albert Vrolijk - Hattem

RIJKSSTRAATWEG 138 - 140

Mevrouw Vrolijk – Overwater woont sinds haar huwelijk in maart 1951 in een van de twee huizen, die in 1950 gebouwd zijn op grond van de boerderij van de familie Vrolijk: “Goed Genoegen”. Zij vertelt:

Haar man Joop Vrolijk en zijn broer Bertus namen het melkveebedrijf van hun vader over en omdat er onvoldoende woonruimte was op de hoeve werd op een stuk grond van de boerderij een dubbel woonhuis gebouwd. De eerste steen werd in 1950 gelegd door een kleinzoon Albert, petekind van tante Nely en naamgenoot van grootvader. Het vierjarige knulletje, Albert, dat de eerste steen legde was de zoon van Steef.

Mevrouw Vrolijk was verloofd met (Johan) Joop en zij hoopte op het linkerhuis omdat het zonniger was en mooier uitkeek op de boerderij. Maar haar schoonvader Albertus kwam links te wonen - nu nummer 140 - samen met zijn ongetrouwde dochter Nely.

Het jonge stel kwam rechts en zo is dat gebleven.

Broer Bertus bleef op “Goed Genoegen” wonen tot de afbraak in 1967.

De woonhuizen aan de Rijksstraatweg droegen aanvankelijk de nummers 50a en 50b en de boerderij stond op nummer 52. Dat was nog voordat de omnummering plaats vond toen flatgebouwen verrezen op de plek waar rond “Goed Genoegen” de koeien graasden.

Na de Tweede Wereldoorlog was in Nederland de woningnood hoog en er ontstond door de wederopbouw overal een groot tekort aan stenen. Het aantal stenen dat gebruikt mocht worden bij het bouwen van de woning was gelimiteerd en ook voor de grootte van de woningen waren er beperkingen. Het neerzetten van villa's was echt uit den boze.

De twee huizen aan de Rijksstraatweg 34-36, waar vroeger onder andere de familie Niezen woonde en nu op nummer 34 de heer en mevrouw C. Van Schaick, waren de eerste nieuwe huizen in Duivendrecht na de oorlog. En daarna kwamen de huizen van de familie Vrolijk.

Aan de Rijksstraatweg nummer 1 bij de huidige Berkenstraat lag tot de afbraak eind jaren zestig de boerderij van “De oude Jan Vrolijk” met de naam: (Ons?) Genoegen.

Tot 1935 was die hoeve in handen van Jan Vrolijk, die daar met zijn vrouw, zoon en dochter woonde. Oude Jan en Oude Bertus Vrolijk van Goed Genoegen waren broers.

Omdat de zoon van oude Jan tbc kreeg kon hij zijn vader niet opvolgen. Oude Jan verhuisde met zijn gezin naar Laren. Maar er kwam weer een Jan op de boerderij, de zoon van Bertus nam de boerderij van zijn oom Jan over.

Beide boerderijen zijn voor de aanleg van wegen door en om Duivendrecht onteigend.

Joop Vrolijk, die als het ware op het terrein van de hoeve woonde, heeft samen met zijn broer Bertus tot de afbraak van Goed Genoegen op het melkveebedrijf gewerkt.

Na de afbraak van de boerderij liep Joop tegen de zestig. Zijn kinderen studeerden nog en op stukjes land bij Rath & Doodehever en bij het spoor in Diemen hield hij schapen.

” ‘s Nachts fietste hij naar Diemen als de lammetjes werden geboren”, mevrouw Vrolijk weet dat nog goed.

In 1972 werd in Amsterdam de Floriade georganiseerd. De heer Vrolijk werd opzichter in het park. Dat werd toen de drukst bezochte tuinbouwtentoonstelling ooit ter wereld gehouden.

Het Amstelpark van nu besloeg toen slechts een gedeelte van het tentoonstellingsterrein, maar ook het gebied van de huidige snelweg en het Beatrixpark waren onderdeel van de Floriade.

De heer Vrolijk heeft de laatste tijd verzorging nodig in 't Reijgersbosch. Zo vaak als mogelijk is komt hij thuis, in het familiehuis waar hij 55 jaar geleden met zijn bruid introk.

Het meisje Overwater kwam uit een Amsterdamse tuindersfamilie. Het bedrijf was gevestigd aan de Boerenwetering 1 waar nu de gebouwen van de RAI staan en het Beatrixpark ligt.

In de oorlog waren er droppings op het terrein van de tuinderijen en op last van de Duitsers moest het gezin Overwater in 1943 met 7 kinderen verkassen naar het sluishuisje naast de begraafplaats Zorgvlied. De sluiswachter moest hiervoor van de Duitsers zijn huis uit.

Dit huis werd de familie door de evacuatiedienst van Amsterdam toegewezen omdat het gezin het huis aan de Boerenwetering moesten verlaten, omdat het afgebroken moest worden.

De Duitse bezetters hadden zich op de ringspoordijk geïnstalleerd om vrij zicht te houden op de polders rond Schiphol.

Van 1944 tot aan haar huwelijk in 1951 heeft mevrouw Vrolijk – Overwater in het sluishuis gewoond en haar zuster woont nog steeds in het huis van de Zorgvliedschutsluis.

Deze sluis regelt het waterpeil in de Kleine Wetering (ook bekend als Boerenwetering) tussen de Amstel en de siergrachten van Buitenveldert. Het verschil bedraagt bijna anderhalve meter. Achter dit sluisje ligt een woning. Dat is perceel Zuidelijke Wandelweg 25. Vroeger: Amsteldijk 270. Deze woning dateert van voor de oorlog en ligt eigenlijk op de rand van de begraafplaats Zorgvlied. Je kunt dit huis alleen maar betreden door over de sluisdeuren te lopen.

Bruidsstoet over de sluisdeuren in 1951
Bruidegom Joop Vrolijk en zijn bruid Greet Overwater

Op Rijksstraatweg nummer 140 hebben na de dood van Opa en Nely verschillende families gewoond. Onder ander de heer Veeze met zijn vrouw Ingrid. De heer Veeze was afkomstig uit Enschede en als ingenieur betrokken bij de aanleg van de metrolijn.

Daarna woonde er op dit adres een zwager van de heer Visser, van Rusthuis Visser aan de Populierstraat.

Toen kwam het gezin Groenendijk in het pand en nu woont de familie van de Ancker er.

Begoniastraat 41- 58

Foto ter beschikking gesteld door mevrouw Lakerveld

BEGONIASTRAAT, HET BEGIN.

Op nummer 55 van de Begoniastraat wonen de heer en mevrouw Bart. Zij zijn de oudste bewoners van het in 1953 gebouwde blokje woningen. En wonen er nog steeds.

De heer Bart (nu 85 jaar) is de jongste van 11 kinderen en geboren én getogen in Duivendrecht. Zijn geboortehuis waar hij tot zijn dertigste jaar - tot zijn huwelijk - is blijven wonen, lag bij bakkerij De Hoop en is voor de ontwikkeling van metro en spoor gesloopt.

De heer Bart heeft zijn hele leven in Duivendrecht gewoond en ook gewerkt. Vanaf zijn veertiende jaar is hij in dienst geweest bij smederij Bieshaar Schuttel & Co.

Een van zijn broers was op het seminarie en is als neomist (pasgewijd priester) plechtig in Duivendrecht ingehaald en hij droeg zijn Eerste Heilige Mis op in de Sint Urbanuskerk.

Het jonge paar, dat in hun jeugd gewend was aan een tuin en ruimte om zich heen, kwam in 1952 te wonen “in ’t dakgootje”, zoals mevrouw Bart het toen net nieuwgebouwde bovenwoningje in de Azaleastraat nog steeds noemt. Zij konden de bouw van de 18 woningen aan de Begoniastraat dagelijks volgen en na de oplevering was de bovenwoning op nummer 54 voor hun gezin bestemd.

De huur veranderde van 7 ½ gulden in de Azaleastraat naar fl. 11, 79 voor de Begoniastraat.

In de straat, die in die tijd nog uitkeek over de weilanden, kwamen ook Piet Boomars en zijn vrouw Suze Koenders te wonen. Piet Boomars volgde de heer Van Dijk op als wethouder, tot 1982. De familie Boomars verhuisde naar Ouderkerk en de familie Bart bleef in de Begoniastraat wonen, waar zij de bovenwoning op 54 verruilde voor de parterrewoning op 55.

De woningen nummer 41-58 zijn in bezit van de Woningstichting Ouder-Amstel. Sinds 1915 is de Woningstichting Ouder-Amstel werkzaam in de kernen Ouderkerk aan de Amstel, Duivendrecht, buurtschap de Waver en Driemond.

De eerste steen voor dit complex is in 1953 gelegd door Maria A. Van Dijk, de dochter van de oud - wethouder S. Van Dijk. Deze wethouder heeft zich sterk gemaakt voor de realisatie van dit blok huizen. De steen is ingemetseld in het woonhuis van nummer 50.

Mevrouw Mies Smit – Van Dijk, woont nu in Ouderkerk en zij schrijft:

Het was heel spannend die dag, ik hoefde maar een halve dag naar school. Weken ervoor had ik dagelijks met mijn vader geoefend om een toespraakje te houden. Hierin moest ik het College van Burgemeester en Wethouders bedanken voor de eer dat ik dat mocht doen.

Ik mocht dat doen omdat mijn vader, toen wethouder voor woningbouw, ervoor gezorgd en geijverd had dat deze woningen er kwamen.

We werden ontvangen in een bouwkeet. Daarna gingen alle belangrijke personen, het College en de aannemers, naar de steen. Ik had altijd gedacht dat het de eerste steen van het huis zou zijn en was erg teleurgesteld dat er al een muurtje stond. Het was natuurlijk wel leuk dat mijn naam erin geschreven stond. Nadat ik het cement er met een speciale troffel op aangebracht had moest ik op een omgekeerde ton mijn speech houden. Iedereen vond het prachtig.

Daarna werd er drank geschonken in de bouwkeet en ben ik er vandoor gegaan om buiten te spelen. De rest kon mijn gestolen worden.

Deze plaquette is nog steeds aanwezig ter hoogte van huisnummer 50.

Mies (Smit) van Dijk legde ruim 50 jaar geleden de eerste steen voor de huurwoningen aan de Begoniastraat.

DE WADDEN

In 1970 kochten de heer en mevrouw de Boer het huis aan de Rijksstraatweg 40, dat in 1957 gebouwd was. Tot die tijd hadden zij in de Landbouwstraat in Betondorp een verhuurbedrijf voor auto's, Adhé genaamd. In 1961 ging dat bedrijf van start.

De naam van het autoverhuurbedrijf is zorgvuldig bedacht, een samenvoeging van de voornamen van de twee neven die het bedrijf startte: Adriaan en Herman.

“Waar nu het Clarissenhof ligt was het nog allemaal boerenland toen wij hier kwamen wonen” vertelt mevrouw de Boer.

Boerderij Zeldenrust; afgebroken 1967. Hier verrezen de woningen van het Clarissenhof.

Naast het nieuwe huis van de heer en mevrouw de Boer in Duivendrecht was ruimte voor een dubbel pad en dat was uitermate geschikt voor het plaatsen van de huurauto's en later voor de busjes. Van de gemeente kocht de firma dit stuk grond erbij.

Versierde personenwagen op Koninginnedag

Veel busjes te huur

Achter de melkzaak van de familie van der Vaart aan de Rijksstraatweg aan de overkant werden garageboxen gehuurd voor het zich uitbreidende wagenpark.

Ook aan de Duivendrechtsekade stonden auto's van Adhé geparkeerd.

Aan de telefoon meldde mevrouw de Boer zich zo: "Met mevrouw de Boer-Adhé". Het was vaak hard werken geblazen: "De banken van de busjes gingen er in en er uit, afhankelijk van het gebruik van de huurauto. En in de Bijlmer was het regelmatig zoeken naar de wagens die niet terugbezorgd waren", vertelt zij.

De eigenaren van het pand op nummer 40 aan de Rijksstraatweg vonden het na een tijdje "aardig om hun huis een eigen naam te geven".

Mijnheer Adriaan de Boer had een heel speciale band met de Wadden. Zijn ouders woonden op Ameland, in Hollum. Omdat zijn moeder ten tijde van zijn geboorte in Amsterdam verbleef is hij zelf "helaas" niet op Ameland geboren.

Nog zonder naam

Tijdens de vele tochten door de Beemster en de Wieringermeer richting Ameland ziet het echtpaar de Boer vaak stukken hout drijven in de sloten. Een dergelijk stuk hout zochten zij om de naam van hun huis er op te laten zetten. In Middenmeer troffen zij een geschikte plank. Die kochten zij en namen hem mee om te bewerken. De heer Hogen uit Duivendrecht, de bekende torenklokkenmaker en horlogemaker in het dorp, maakte de vergulde letters.

Boven de voordeur van de woning prijkt sindsdien de naam van het huis: de WADDEN. Deze naam heeft niets te maken met het Waddenland, het even verderop gelegen gebied in het centrum van Duivendrecht met zes appartementcomplexen, maar is een getuigenis van de grote liefde van de heer de Boer voor de geboorteplek van zijn ouders en de streek waar hij opgroeide.

Het kantoor

Interieur

Rijksstraatweg 40 Duivendrecht

In 1985 verhuisde het autoverhuurbedrijf van Duivendrecht naar Almere. Tot 1990 is de heer Adriaan de Boer bij de zaak betrokken gebleven. Zoon Alex, die vanaf zijn 21e al in de zaak werkte, werd zijn opvolger. Adhé is nu een gerenommeerd verhuurbedrijf, gespecialiseerd in de verhuur van: personenauto's, vrachtauto's, aanhangwagens en personenbussen.

De heer de Boer Sr overleed op 16 april 2002.

Adriaan de Boer

Adhé is een familiebedrijf dat bijna 45 jaar bestaat. Tussen 1970 en 1985 was het bedrijf gehuisvest in Duivendrecht. Mevrouw de Boer is het huis "DE WADDEN" en Duivendrecht trouw gebleven.

Zaterdag 18 maart 2006: Opening van de Historische Hoek Duivendrecht door mevrouw P.D.A.M. (Paulette) Baks, fractievoorzitter van de VVD in Ouder-Amstel en VVD Statenlid Noord-Holland

Burgemeester Nawijn bladert door “DE WAAIER”, in de Openbare Bibliotheek van Duivendrecht in het Dorpshuis

HISTORIE IS VET, ZOWEL IN OUDERKERK ALS DUIVENDRECHT

Veel onderzoek, veel erover geschreven , kortom living history

Wat de ouderen vertellen, ondersteund door archieven in woord en beeld, geven we door aan de belangstellenden, waar onder veel jongeren.

Ondanks één gemeente is er zowel in Duivendrecht als Ouderkerk zoveel historie, dat er plaats was voor twee druk werkende historische kerngroepen. In Ouderkerk concentreert zich dat rond het museum dat, uitgebreid en vernieuwd, sinds gisteren op feestelijke wijze heropend meer mensen service kan bieden. In Duivendrecht uitte zich dat in het blad Oud-Duivendrechtse Saecken, nu al de 3^e jaargang. En vooral in de strijd om en voor het voortbestaan van het oude in Duivendrecht, zoals de boerderijen, de Sint Urbanuskerk, d' Oude School, het behoud van het weitjespark en wat er zoal meer is dat in het historisch kaalgeplukte Duivendrecht nog over is. Mensen genieten van de historische rondwandeling en de in september 2005 geopende bordjesroute, die bij de aanstaande OMD in september nog verder uitgebreid wordt.

De grote belangstelling in dorps historie, de grote vraag ernaar heeft geresulteerd in deze Historische Hoek. In samenwerking met het GHM en de bibliotheek beschikken we nu over een tentoonstellingsplek waar iedere Duivendrechtster gemakkelijk bij kan, in de hoop dat mensen zo geïnspireerd raken, dat er nog meer geschiedenis boven water komt.

Voor eventueel verdere informatie is er het goed geoutilleerde museum in Ouderkerk.

Dat is een samenwerking en een samenhang, nu gesymboliseerd door de gemeentevlag.

Eronder verborgen zit de bordenroute van de posterwagen, een panelenrek.

Op uw gemak maakt u een "wandelingetje" door het dorp Duivendrecht en u komt van alles tegen wat herinneringen losmaakt.

Van Marjolijn Kramer tot en met tante Mientje Schipperijn; met fotocollecties en documenten; lang vergeten krantenfoto's over de gebeurtenissen in Duivendrecht; kaarten van de omgeving voor de oriëntatie; hoe een halve eeuw geleden een werkstuk over Duivendrecht op school vervaardigd werd; het werk van de Stichting Oud-Duivendrecht tot behoud van de boerderijen; Mondriaan die dit dorpje zo mooi vond, dat hij boerderij Weltevrede liefst 12 keer afbeeldde. Let u vooral op de verdere publicaties: telkens wisselende panelen!

Door de vlag, symbool van samenhang en samenwerking tussen de 2 woonkernen, weg te trekken open ik deze Historische Hoek.

Paulette Baks 20060318

De vele aanwezigen bij de feestelijke opening genoten van de verhalen en de afbeeldingen in DE WAAIER en waren verbaasd er zoveel tegelijk over de historie van Duivendrecht te zien.

Attentie

Er is een ruime mogelijkheid voor mensen die in Duivendrecht wonen en gewoond hebben om zelf een paneel te vullen. De familie de Rooij heeft onlangs een paar bladzijden van de Waaier gevuld met een mooi beeldverhaal over de verzetsdaden van (schoon-)vader Cor de Rooij. Cor de Rooij, geboren aan de Sluisvaart te Ouderkerk aan de Amstel, en later Duivendrecht, ontving op 7 mei 1984 het Verzetskruis.

Hoe een reddende engel ervoor zorgde dat hij papieren kreeg, waar op hij 6 jaar ouder was.....

Hoe in het huis aan de Korenbloemstraat 14 de verzetsplannen werden beraamd.....

Dit alles..... én ook een zelf geschreven verslag van Cor de Rooij kunt u deze zomer lezen in de Waaier bij de bibliotheek op het Dorpsplein in Duivendrecht.

(WETENSW)AARDIGHEDEN

In het bezoekerscentrum de Molshoop van het Amsterdamse Bos zijn tot eind juni de vrolijke en kleurrijke “Beestenboelschilderijen” van de Duivendrechtse Carla de Rooij te bewonderen. Vrolijke kleuren, sterke karakters, geestige uitstraling: gewoon een feest om naar te kijken.

Duivendrecht, daar zit muziek in!

Als u dat nog niet wist, dan zult u dat merken op zaterdag 9 september 2006.

Het thema van de landelijke Open Monumenten Dagen is: FEEST. En daar hoort muziek bij! De SOD organiseert rond dit thema muzikale activiteiten en de Culturele Werkgroep (opening cursusjaar) en de Duivendrechtse Winkeliersvereniging sluiten zich daarbij aan. Houd de Amstelgids en de posters/flyers in het dorp na de grote vakantie goed in de gaten.

Tijdens de Open Monumenten Dagen zijn de Kleine Kerk en de Sint Urbanuskerk open voor bezichtiging. De gidsen ontvangen u graag.

De Stichting Oud-Duivendrecht heeft alle voorbereidingen getroffen om de bordjeswandeling van 2005 uit te breiden. Er komen drie nieuwe borden bij. Het ontwerp is heel mooi geworden. Er komt een groot welkomstbord aan het begin van de route op het kerkplein en twee nieuwe bordjes bij objecten aan de Rijksstraatweg. Wij hopen dat het bestuur van de Rabobank Abcoude Ouder-Amstel opnieuw het bedrag dat hiervoor nodig is kan sponsoren. De routebeschrijving van de historische wandeling door Duivendrecht wordt daarom aangepast en zal op vaste adressen komen te liggen. Op het Dorpsplein bij de Rabobank en de Bibliotheek en bij Lotgenoten en Brugzicht.

Wilt u met een groep(je) rondgeleid worden door Duivendrecht. Dat kan ook. Neem contact op met gids Jo Blom. Zij kan u informeren over de mogelijkheden. M 06 - 22 52 15 36

Het onlangs uitgebreide Gemeentelijke Historisch Museum, met de pandjes Kerkstraat 7 en 8 er nu bij, ligt in het oudste deel van Ouderkerk aan de Amstel en maakt deel uit van een complex oude diaconiehuusjes. De exposities geven een overzicht van de boeiende geschiedenis van Ouder-Amstel. Vrijdag 17 maart is het GHM feestelijk heropend. Woensdag-, zaterdag- en zondagmiddag bent u welkom van 13-16 uur. De toegang is gratis.

Valentijnsdag 14 februari 2006. Het bestuur van de Stichting Oud-Duivendrecht wordt tijdens een bijeenkomst bij Lotgenoten verrast met een hele grote en heel lekkere taart, bereid door Bakkerij Hans Out uit Ouderkerk. Ons eigen logo op de taart, een echt kunststuk...

Openbare Bibliotheek Amsterdam

Bibliotheek Duivendrecht Dorpsplein 60 1115 CX Duivendrecht
Telefoon: 020 - 6952282 Fax: 020 – 6957486 Emailadres: dvdouk@oba.nl

Maandag	14.00 - 20.00 uur
Dinsdag	gesloten
Woensdag	10.00 - 17.00 uur
Donderdag	14.00 - 17.00 uur
Vrijdag	gesloten
Zaterdag	11.00 - 14.00 uur

LID WORDEN VIA DE BALIE VAN DE KLANTENSERVICE IN 6 STAPPEN:

- Stap 1 Zoek thuis uw geldige persoonslegitimatie en een adreslegitimatie.
- Stap 2 Ga naar het dichtstbijzijnde filiaal van de Openbare Bibliotheek
- Stap 3 Bij de Klantenservice of balie voor lidmaatschappen helpen wij u graag met uw inschrijving.
- Stap 4 Betaal uw lidmaatschap en vul eventueel een machtiging in tot automatisch betalen.
- Stap 5 Kies en ontvang uw persoonlijke pas waarmee u van alle Informatie & Cultuurvoordeel en kunt genieten.
- Stap 6 U krijgt bij de balie ook nog het unieke welkomstfolder.

Wintershoven Rijksstraatweg 224 – 226 1115 AV Duivendrecht

E info@harfart.nl T 020-6000988 M 06-24809731 F 020-3681631

Gast expositie

Beeldhouwwinkel 27 mei tot 11 juli
Rimmert Leverland met staal sculpturen
en Raven van Enkevort met wit marmeren sculpturen en beelden.

Openingstijden atelier en beeldentuin

vrijdag 14.00 uur tot 17.00 uur
zaterdag 14.00 uur tot 17.00 uur
zondag 14.00 uur tot 17.00 uur
en na telefonische afspraak

Medio 2006 mag deze stijlvolle ambiance, de voormalige Sophia'shoeve, Rijksmonument sinds 2003, worden gebruikt voor de huwelijkse plechtigheid. (onder goedkeuring Gemeente Ouder-Amstel).

BRONNEN OUD-DUIVENDRECHTSE SAECKEN

JAARGANG 3 NUMMER 2

Archief	W.van Eekeren
Archief	J.Beukeboom
Archief	van Poppel/van Geffen
Archief	familie J te Beek
Archief	familie A.Blom
Archief	familie van der Kroon
Archief	familie Vrolijk Duivendrecht
Archief	A.J.A.Vrolijk Hattem
Archief	M.Smit-van Dijk
Archief	mevrouw de Boer
Foto's gevels en stenen	Chris Bergher
Foto's opening Historische Hoek	Rob Veldhuyzen van Zanten
Foto's archief A'veens Weekblad	gedigitaliseerd Wolfgang Urban
Foto Begoniasingel	ter beschikking gesteld door mevr.Lakerveld
Verhalen van	mevr. Eek, mevr. Vlaar, mevr. Pinkster en de heer Bart en Arjen van Winkel Els en Siem Zorge

BETALINGS - EN REDACTIEGEGEVENS

Als abonnee op het blad Oud-Duivendrechtse Saecken betaalt u per nummer een minimale bijdrage van € 1,50 per nummer. Bij de postabonnees komen de portokosten daar nog bij.

Het geld dat u meer over kunt/wilt maken komt ten goede aan de Stichting Oud-Duivendrecht.

Het aantal abonnees stijgt nog steeds en onze penningmeester ziet graag dat u de bijdrage overmaakt op het rekeningnummer van de SOD:

**Postbank nr.7875172 t.n.v. de Stichting Oud-Duivendrecht
Mw. J.E. Pieneman – de Jonge, Kloosterstraat 22, 1115 BL Duivendrecht**

Wilt u bij de mededelingen bij de overschrijving duidelijk vermelden **voor welk afzonderlijk nummer u betaalt**. Bijvoorbeeld: nummer 2 juni 2006.

Het is ook mogelijk om een bedrag en/of donatie te storten op de rekening van de Stichting. U ontvangt er 3 nummers van ODS per jaar voor terug.

Voor abonnees die het gewend zijn om de bijdrage in de drukkosten en hun donatie in een **envelopje** in de brievenbus te doen bij de redactieleden of bij de penningmeester: dat kan nog steeds.

Wilt u svp op de envelop vermelden **voor welk nummer u betaalt**.

Voor de losse nummers, die u ophaalt in de bibliotheek in Ouderkerk of Duivendrecht of in het Gemeentelijk Historisch Museum betaalt u rechtstreeks aan de balie.

Voor abonnementen, adviezen, opmerkingen en suggesties kunt u terecht bij de redactie:

Jo Blom	Ans Quirijnen
't Ven 2	Waddenland 41
1115 HB Duivendrecht	1115 XD Duivendrecht
T 0206909023	T 0206992574
M 0622521536	E quico@planet.nl

Als u met verhalen en/of foto's een bijdrage wilt leveren aan DE WAAIER in de bibliotheek kunt u terecht bij de redactie van ODS.

Wilt u met een groep wandelen in Duivendrecht langs de historische objecten die in Duivendrecht bewaard gebleven zijn? U kunt contact opnemen met Jo Blom.